

עין משפט
גר מצוה

כט:

אנו יודעים על הלילות מסתמא כיון שדר בימים דר נמי זלילות אס לא שטוען המערער שזודאי לא דר^א ור"ח פירש דמר זוטרא קאי אפירכא דרב יימר דפריך נוגעין בעדותן הן וקאמר מר זוטרא אי טעין ואמר המחזיק ליימו מרי סהדי דדרו ביה שלג שנים ביזס וזלילה והבו לי אגרא ונפקו ואזלו לכו והנהו דדיירי ביה אחריני וינהו טענתו טענה ולא נוגעין בעדותן הן (ח) דלא דייירי ביה השתא דמלי למימר לכו הכו לי אגר בימא אלא אינהו אמרו דייירנא ואינהו אמרו פרענו והפה שאסר הוא הפה שהמיר דאי צעו אמרי לא דייירנא ביה וליכא רוכלים הממזרים צעירות אע"ג דלא אמרו דדרו ביה שלג שנים ציממא וזלילא אלא אמרי צדיקו היה זה הצית שלג שנים רזופות אע"ג שימים רבים הם ממזרים צעירות ולא היו (י) בזה הצית עדותן עדות^ב ור"מ גרס דדיירנא ביה שלג שנים ופירש דאזיי ורבא מתיביו סבירא לכו דלין גרין להביא עדים על הימים ועל הלילות ורבא לא אמר ציממא וזלילא אלא להוליח המקשה מסברתו ולא לפלוגי אאזיי אחא וקאמר מר זוטרא אס אמר העדויו סתם שדרתי ג' שנים בחזקת ימים ולילות אע"פ שלא ראו ממש כל הימים והלילות אלא בחזקת כן מחזקין אותו שלג שעה שהיו נכנסים פעמים ביזס ופעמים זלילה היו רואין אותו צבימו טענתיה טענה ואזה ליה למימר עדותן עדות אלא אבד דנקיט ברישא דמילתיה אי טעין אומר נמי טענתיה טענה ומודה רבא וזה"ה מר זוטרא ואזיי זכרולין המחזקין צעירות אף על גב דלא טען טענין ליה דלין זריכיס להעד שראו ממש שהרי הם מחזקין צעירות ואין יכולין להעד על הראיה אלא יעדו שחזקתו היה זה הצית שלג שנים ימים ולילות: **ומודה רב הונא בהנאות דביממא עברי ובאי"א לא עברי**.

פירוש ומועיל להם אס המחזיק ג' שנים ואע"ג דלאו שלג רזופות אלא מפחרות כיון דאורחיהו זכאי^ג דהוי כאתרי דמוברי זאגי ואס חתמר א"כ פשיעא דמודה רב הונא כדפריך לעיל גבי זאגי ויזיל לפי שגני אדם שאינם חנוונים דרים בהן זין ביזס וזלילה^ד ואותן זריכיס דלא אייתי להא לעיל גבי ומודה רב הונא אומר ר"מ משום דלא סלקא ומהאי טעמא אחי שפיר דצענין להו שלג שנים שלימות דהיינו ג' שנים^ה אע"ג דבשדות וצית הכדים לא צענין אלא שלג שנים זין הכל (אלא) היינו משום דכמו שאר בני אדם הדרים שם שאין חנוונים צעו ג' שנים זלילה וה"נ חנוונים צעו ג' שנים אלא כולה קולא קרקע שני חזקת חוץ מבית רובע בה: אבל לאו בת זיתא וזיתא אוחז בית רובע: אלא מיהא אה צונמא דלאו בת זיתא וזיעה היא ולא קני ליה אנב ארעא אי לא שטח בה פריי הכא נמי בהאי בית רובע אי לא יעביד בה מידי אנב ארעא: אלא אה בשכניו גויא. והחזקתי בה ולא משמשת בה וזיתא ממני. אמר ליה ללוקח וזיל ברור אכילתך כלומר אבא עדים שלא שימש ספק בברי ונחזיק בה.

ובתנן אוקמה השתא ביד מוכר ולהכי אמר ליה הוה לך לאוקמה ויהא מחזיק המוציא מחבירו עליו הראיה דמוכר להוציא קאמר רב נחמן וזל ברור אכילתך דאטו יש להם לעדי חזקה לידע שלא היה המערער בזהו צית כל שלג שנים ואס ואמר המערער הייתי עמך כדכרולין המחזקין צעירות אף על גב דלא טען טענין ליה דלין זריכיס להעד שראו ממש שהרי הם מחזקין צעירות ואין יכולין להעד על הראיה אלא יעדו שחזקתו היה זה הצית שלג שנים ימים ולילות: **ומודה רב הונא בהנאות דביממא עברי ובאי"א לא עברי**. פירוש ומועיל להם אס המחזיק ג' שנים ואע"ג דלאו שלג רזופות אלא מפחרות כיון דאורחיהו זכאי^ג דהוי כאתרי דמוברי זאגי ואס חתמר א"כ פשיעא דמודה רב הונא כדפריך לעיל גבי זאגי ויזיל לפי שגני אדם שאינם חנוונים דרים בהן זין ביזס וזלילה^ד ואותן זריכיס דלא אייתי להא לעיל גבי ומודה רב הונא אומר ר"מ משום דלא סלקא ומהאי טעמא אחי שפיר דצענין להו שלג שנים שלימות דהיינו ג' שנים^ה אע"ג דבשדות וצית הכדים לא צענין אלא שלג שנים זין הכל (אלא) היינו משום דכמו שאר בני אדם הדרים שם שאין חנוונים צעו ג' שנים זלילה וה"נ חנוונים צעו ג' שנים אלא כולה קולא קרקע שני חזקת חוץ מבית רובע בה: אבל לאו בת זיתא וזיתא אוחז בית רובע: אלא מיהא אה צונמא דלאו בת זיתא וזיעה היא ולא קני ליה אנב ארעא אי לא שטח בה פריי הכא נמי בהאי בית רובע אי לא יעביד בה מידי אנב ארעא: אלא אה בשכניו גויא. והחזקתי בה ולא משמשת בה וזיתא ממני. אמר ליה ללוקח וזיל ברור אכילתך כלומר אבא עדים שלא שימש ספק בברי ונחזיק בה.

בבתי גויא ונחזיק בה.

ובתנן אוקמה השתא ביד מוכר ולהכי אמר ליה הוה לך לאוקמה ויהא מחזיק המוציא מחבירו עליו הראיה דמוכר להוציא קאמר:

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

הכי גרסינן ומודה מר זוטרא זכרולין המחזקין צעירות דאע"ג כו'. אע"ג דסבירא (א) למר זוטרא דאי טעין טענתיה טענה אכל אנו לא נטעון בצבילו מודי הוא היכא דהוי מערער רוכל המחזר צעירות למכור קישוטי נשים ואינו חוזר לעירו כי אס לזמן ארוך דאע"ג דלא

טעין ליימי מחזיק סהדי דדר ביה רזופות ויזמס ויליה אכן טענין ליה דלימא משום דלא קביע במתא החזק זה צבימו וכי הוה אחי במתא הוי נפיק האי מחזק מן בימא ולא ידע ליה זה המערער מעולם שהחזק זה צבימו ולכן שמך ולא מיחה הלכן יציא המחזק עדים שלא יאס מן הצית כל שלג השנים אפילו לילה אחת. וז"ג ומודי רבא דהא לא איירי רבא לעיל אי טענין ליה או טעין איהו לנפשיה וכל מאי דמריך רבא לעיל אליבא דרב הונא מריך ואי גרסינן הכי הוה לן למיגרס ומודה רב הונא: **ומודה רב הונא**. אע"ג דצעי רזופות יזס ויליה: **בחנוונא דמוחא**. חנויות שמוכרין בהן לחם ויין דאי טעין אין חושש לטענתו דאע"ג דלא דר בו זלילות חזקה מעלייתה הוי שאין דירמתן אלא ביזס: **מר אישטמש ראשונה כו'**. עובדת לזה שנה ולה שנה שאין אחד מהן יכול להחזיק בה ג' שנים רזופות להפסיד חצירו: **עשרא**. שטר חלוקה וצעדים שמתצוד לזה שנה ולה שנה. י"מ קלא אית ליה והיה לו למחות מיד ולא מיחה ולא לתר הוא חזקה דכמי שמכרה להם (ו) צפיו דמי שגרי הינחם להביא עדים ולכתוב עליה שטר חלוקה ושמך אי נמי כיון דליכא תרתי שני חזקה מפחרות ועיטרא איכא קלא וחזקה גמורה דמי הדיה לו למחות ולא מיחה. ואין נראה לי כלל אלא משלג שנים ראשונות הויא חזקה (דף מה:)

כיון דליכא עדים ושטר זין הוה כדאמרין לקמן צפירקין (דף מה:)

שני ימים ואין לך שלג שנים שלימות והעדים אינן יודעים יפסיד^א: לאו

מסורת הש"ס

(א) [למן דף קנא: (ז) ב] יזיל דינא הכי,

הנהגות הב"ח

(א) נב' דבת ויזשה: (ב) שם אחר לקימה דרב נתנן: (ג) רשב"ם ד"ה הכי גרסי' וכי דסבירא ליה למי זוטרא וכי וזל דע זה כלי' וזיתא ליה נחמך: (ד) ד"ה עשרא וכי להס בפנינו דמי וכי ולמכור עליה שטר: (ה) ד"ה אלא וכי לנחמא טריקין נחמא קני: (ו) ד"ה וזי זכור וכי שלג עמי דריך מריך: (ז) ד"ה עמי להביא ראייה כלי' וזיתא למערער נחמך: (ח) תוב' ד"ה (צפ"ה) אמר וכי צעיומן כן דהא לא דיייר: (ט) בא"ד עדים הם רוכלים: (י) בא"ד וזל וזי לזים כזה בנית: (יא) ד"ה צבטיו נוזלי וזלי וזלי לי דרך ערל:

מוסף תוספות

א. אבל אי טעין אנו לא ידעתי אם דר בו כל הלילות או לא, לפיכך יביא עדים דדר בו תחת שטן ביממא ובלילה וכו', טענתיה לאו טענה וכו', [ולא] צבימו הפרש בריתי ממוכות בין טעין ולא טעין, אלא בין טעין טענת בריא וכן מי שאינו טוען טענה בריא או שאינו טוען כלום. יענו יוס. ב. ולא גרסינן א"ג דלא טעין וכו'. רש"י. ועי' מהניט יוס. ב. וכו'. דליליתא לאו ברירה הוא כמאן דלינתו דמי ולא הויא הפסקה בין יממא ביממא כי הויי להוון מפחרות אלא לעולם רוציפוס ניהו. י"י מהנ. ט. ד. [ד]נחנותא דמחזא עבירא ללידר בהו בין ביממא בין בליליא מצד צעצמן או הוה דאיר כהו ארעא דעלמא. רש"י. ה. [אבל] התם כולוהו אינשי מוכרי לה לארעא וארעא גופא לא עבירא למיזרעה שתא בתר שתא כי הויי דחפצדי פריי טפי וילוכך הוא אכלא האי להאי ארעא כדאכלי ליה בעלים. שם. ו. [דא ינא] הכין מאי מודה רב הונא דהא הא ליכא מפחרות כלל דהא דר בהו לו ימי התלת שנין בריצון ודמיא דמחזאות ושוכבות, והא לאו במפחרות ורזופות שיין אלא במקצועות, ומודה תנא דמחתי הו"ל למימר. שם. ו. דברר שאין בו דין חלוקה ואע"ג דנחית לה לכולהו. שם. ויילמא טעין כולה שלי. שם. ועיין ד"ה מה. ו. [ד]וישישין דילמא משתבח קלא. ר"ן.

י. שהיה לזון פתח להדי' ופתח על החיצון. מוס'.

י"ד. יא. שאם כן בכל חזקה שבעולם יטעון כן דהיינו ויפסודו כל החזקות. שם.

מסורת הש"ס

הגהות הב"ח

(א) גמ' צר סיסין מזבני

[illegible]

א. [ו]הורא גמורה היל
במורה לו שהוה של
אבותיו, אבל אמר דאמר
היל הוה גבירי דהורא
הוה, וכו' הורא היי רכר,
דהא איהו אמר דובנה
היפך, והפך שאמר הוה
היפך שהיוהו רכר, אשלו
בכ"ד אור כן הוה
מאמינא אמר, ר' עשוי
שאמר לו, למה לא ייהו
נאמן, מן' וי"ש ר' ירדח.
[ו]ל' אלמא איהו, ר' עשוי
אפקיטו מעשה ב"ר עשוי
שדקדקו ש. א. [ו]ניגמנה
כבינו. מוס' עשוינן לו
ו[ו]אפילו איתת' לקמך
טוען בבריא, לקמך
דביעיתא, לא מוהימן, מכין
דאורי האי ורודתא
הורא. מנ'.

קרקעות שקניתי מאותו
סיסין. כך קורין לו ואין
ראת כן אז כך שמה מעולם
דלוקת. כדמפרש טעמא

[illegible]

ואכלתיה שני חזקה
הוא אמר ליה והא
הוה אתית תלתין
בשוקאי הוה טריד
איניש דכל תלתין
ההוא דאמר ליה לו
ארעא אמר ליה מפ
לי דובנה מינך אמר

אלו דר זה עמו. ובהני מיר
בדליא (מכאן ת"י) וכן פוסקין
שכא' ביחא. שחלל ידעני
בזכרן מרתקין מקו' אש
תתן בפרקין [ה"ה] איה ביחודה
מדינה בלכות מלכות דלכו
אזכרן ואפילו בלכות מדינה
זכרן כפי ר"ח. אלל בזקמן
היינו הכי דקי' בפרקין דלכו
היינו מחאה ואי טעין לא
כל מחמיי אינו נאמן דכי
אחא דחכרן בחרא איה לוי
בזכרן מחמיי בקרען ויהי איה
עורידא. למכור סחורתי
מיי וכגון שיש לו בית אחר
יש מפרשים בשוקא' הוה
סידעמיי ואינו נראה בעיניי.

מר

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא ל.

לא קבודת דהא ארעא דירי הוא. פ' רבינו שמואל דאס ממוחא זא שלג שנים וטעון מפלגא זבנמיה דזבנה מינך קמי דירי דלמנא זבנינו דאי זעי אמר מינך זבנמיה זאכלמיה שני חזקה אי נמי אס ש' לו עדים שהחזיק בה הוטרב יום אחד והביא ראיה מהאי דרר בקשמה בעלמא דלמנא ודבדרי

כַּן הוּא הִכָּל דִּישׁ עֵדִים לְמַעֲרַע
שֶׁהִקְרַע שְׁלוֹ הֵיטָה אֲבָל צִוְּצוּדָא
(ד) הִכָּה (ה) מִשְׁמַע שֶׁלֹּא הִיָּה לְמַעֲרַע
עֵדִים מִדְּקֻלְמָר לֹאֹו קֹא מוּדִית כֹּן
אִי הוּא טַעִין קָמִי דִּידִי וְצִנְהָ מִיָּק
אֹו דֵר צֶה חֵד יוֹמָה הִיָּה נֶאֱמָן אָף
עַל פִּי שֶׁלֹּא הִזְדִּיק שְׁלֹשׁ שָׁנִים מִיָּגוֹ דֹּאִי
וְדֹאִי הִשְׁמָל דְּלֹמֶר מִפְּלִנְיָה וְצִנְהָ
דְּצִנְהָ מִיָּק וְהוּדָה שְׁהִיתָ שְׁלוֹ^א מו
נֶאֱמָן אִי מְנִי לְמַעֲטֵן קָמִי דִּידִי וְצִנְהָ
לֹא אֹו קָמִי דִּידִי דֵר צֶה חֵד יוֹמָה
(י) מִיָּגוֹ דֹּאִי צֶה אֲמַר צִנְהָלָה
הִיטָה שֶׁלֹּא מַעֲוֹלֹס דְּמִיָּגוֹ לְמַפְרַע לֹא
אֲמַרְיִן כְּדֻמוּכָה לִקְמֹן (דף מה:) גְּבִי
הִסּוּל דֵּרֶר בְּקִשְׁמָה צִעִילִיתָ אִרְבַּע
שָׁנִין וְאֲמַר מִפְּלִנְיָה וְצִנְהָתָה דְּצִנְהָ
מִיָּק אֲמַר לִקְמִי דֵר' הִיָּה אֲמַר לִי
אִיִּיִּי מִסְּדִי דֵּרֶר צִיָּה אֲפִילוֹ חֵד יוֹמָה
וְהוֹקִסִי לֵה צִידֵךְ מִשְׁמַע דֹּאִי לִית לִיָּה
מִסְּדִי אִין נֶאֱמָן לֹוֶמֶר קָמִי דִּידִי דֵר צֶה
חֵד יוֹמָה צִנְהָלָה צֶה אֲמַר מִיָּק
וְצִנְהָתָה כִּיוֹן שֶׁכֵּב דִּידִי דֵּלֹאֹו מִיָּגִיה
וְצִנְהָ לִית לִיָּה מוּ מִיָּגוֹ וְאִין לוֹ לְהִאֲמִינוּ
צִנְהָלָה דְּקֻמְרָה הִשְׁמָל (י) מִתּוֹן שְׁהִיָּה
יְכוּל לֶשְׁקֵר צִנְהָלָה קוּדֹס שְׁהוּדָה
דֵּלֹא הוּא מִסְּקִין אֲדַעְמִיָּה שְׁהִיָּה זִקּוֹן
לְטַעֲמָה וְו הוּא דְּקֻמְרָה תֶּסֶס דֵּר
הִדְּאִי

וְחֻצוֹתֶיהָ לְעֶמֶת הַחֲצִיבִי דָּלִי הוּא אֶ"ל קָמִי יָדֶיךָ וְצַנֵּן מִיָּךְ הוּא מִהֵימֶן
לִי־הֵאָרָה בְּחִינּוֹ דָּלִי בְּעִי אֲמַר מִיָּךְ וְצִינָתָה לֹא קִלְמֶר שֶׁהִיא עֹדִיָּה דָּלִי
נִשְׁתַּעֲבַע וְזוֹ אֵלֶּל כְּלוּמָר דָּלִי בְּעִי טַעֲמִין מַעֲיָקָרָא קֻדָּם שְׁהוּדָה וְהָדָר אֶ"ל
הֵאָרָה בְּחִינּוֹ מַעֲיָקָרָא קָמִי יָדֶיךָ דָּבָר חַד יוֹמָה וְלֹא הִימֵן עוֹדֵד דָּלִי
אֶ"ל מִמֶּנּוּ (ס) דָּוִד בּוֹרֵר (סְבִדְרִין דף ק) גִּבִּי הִבֵּי אִימָתָא דְנֶפֶק שְׁטֵרָא
מִתּוֹמֵי יְהִי אֲמַרְתָּה יִדְעָנָא לִיָּה בְּהֵאֵי שְׁטֵרָא דְפִרְעָה הוּא כִּי וְלֹא
הִימָנָה רַב נִחְמָן אֶ"ל רַבָּא וְהוּא אֵי בְּעִיָּא קִלְמֵיהָ כִּיָּין לְחַמְחוּךְ בִּידָהּ
יִדְנָא אֵי בְּעִיָּא קִלְמֵיהָ לֹא אֲמַרְתָּ אֵלָּמָא אֶ"ל קֻדָּם שֶׁרָאִינוּ בְּעִיָּא
הִבְיָה נֶאֱמָרָה לְמוֹר דְּפִרְעוֹהּ בְּחִינּוֹ דָּלִי בְּעִיָּא קִלְמֵיהָ שֶׁמֶתָא לְחַמְחוּךְ
בִּידָהּ יִדְנָא פִּי שְׁרָאִינוּ בִּידָהּ לֹא הִימָנָה דָּלִין כָּד עוֹד מִיָּגו שְׁעָל
כִּכְרָךְ צְרִיכָה עֲכָשׂוּ טַעֲנָה וְזוֹ שְׁהִיא אֹמֶרְתָּ אִם רֹוֹה לְפִטְוֹר אֵת הַלוֹה
רְבִינָנוּ (פ) שֶׁס־אֲחַמְחוּךְ שֶׁהִיא הַשְׁטֵר מִקֻּם¹ וְאִין נִרְחָא לִרְיִי מִדָּה מוֹעִיל
וְדִמְנוֹמֵי אֵי בְּעִיָּא קִלְמֵיהָ² וְעוֹד רִחָא דְתָנֵן בְּפִי שְׁבֻעָה דִּהִיִּינִי (שְׁבֻעוֹת דף
קכג) מִמֶּנּוּ לֹא בִידִךְ אֲמַרְתָּ לֹא לְחַמְחָא אֶ"ל תַּנְהֵל לִי נִתְמַחִל כִּי פִטְוֹר וְהוּא
מִימָנָה (סס סא) לִמְדִּי הַמְלוּהָ אֵת חֲבִירוֹ בְּעִידִים אֲרִיךְ לְפִרְעוֹהּ בְּעִידִים וְהוּא
הִבְכָּה כִּיָּין דְּחֻצְתֶּיהָ בְּעִידִים כִּמְאֹן לְדֹחֲפִיהָ בְּעִידִים דְּמִי וְקַמְתִּי פִטְוֹר וְהוּא
קוֹשִׁיָא שֶׁאֵי הִבְכָּה דְּפִטְוֹר מִיָּגו דָּלִי בְּעִי אֲמַר אֲמַתְמוֹל לֹא הִיוּ בְּדִרְסִי
מַעֲשֵׂהִי אֵלֶּל וְלֹאִי כִּי הִיא יוֹנָתָן לֹא אֲמַרְתִּין מִיָּגו וְהוּא שֶׁפִּיָּה בְּפִיָּה
מִמְנוּ מִמְנוּ דְּחֻצְתֶּיהָ עֲכָשִׂיָּה כִּימֵן בְּשֵׁמוֹ וְלֹאִין דִּהֶפֶּה שֶׁאֲכָר הוּא הִבְכָּה
לִּי פִי שֶׁזֶה עֲשֵׂאִישִׁי כִּימֵן לוֹ וְהִיוּ חוֹר וְאֲמַר לְקַחְתִּיהָ מִמֶּךָ אִין נִרְחָא
כִּיָּין תַּחֲלִיהָ אִינוּ נִאֲמָן עֲכָשִׂי אֵלֶּל נִרְחָא לִרְיִי דִּהֶסֶם נִמִּי (י) חוֹר וְאֵכְלָה
לִי (יח) וְלֹאִין דִּלְחָמֵן מִתְנִי הִיא דְּחֻקָּה שֶׁשׁ עֲמֵה טַעֲנָה הִיוּ וְזוֹ חֻקָּה יִיִּל
שֶׁלוֹ לֹא עֵבֶד אִינִיךְ דִּלְחָנָה בְּתַר הִיא קִמְ"ל וְכֵן הִיא עוֹלָדָא דְּמִיָּגוּ
כִּי סָפִיד דְּרִי חַד יוֹמָה נִרְחָא לְנֶשְׁכָּ"ל דִּהוּהוּ (י) לְחֻקָּמוֹי לְאִרְעָא
מִזְרָ וְצִינָתָה מִיָּךְ בְּחִינּוֹ דָּלִי בְּעִי אֲמַר לֹא הִימָנָה שֶׁלֵּךְ מַעֲשֵׂהֹ וְאֵךְ עַל גִּב
שְׁבֻעָה לְקַמֵּן (דף קג) גִּבִּי נִסְכָּא דְרִי אֶבֶט (י) אֵי לֹא הִיוּ מַחֲזִיב שְׁבֻעָה
אֵל חֲטִיפִי אֲמַר מַחֲבִישׁ אֵת הָעֵד וְהוּא לֹא הִיוּ מַחֲזִיב שְׁבֻעָה דָּלִין
מִפְקִיד אֵלֶּל חֲבִירוֹ בְּשֵׁטֵר דִּלְעָא דֵּלָא טַעֲמִין יִתְמִי נִגְבָּסוּ אֶ"ל
אֲמַר נִגְבָּסוּ וְאִוְרִי³ דֵּלָא דְמִי לְהֵאֵיךְ הַמְדִּיכֵר אֵת הַצִּית דִּהִיא אִם הִיא
וְקַח שְׁהִי יָדַע הִיא הִסִּיתָה שֶׁלֹּא⁴ כִּבֵּר רִ"ם רָאִינוּ לְרֻבּוֹתֵינוּ הַגְּאוּסִים
דְּצִינִן לִיָּה מַחֲזִיב בְּהִידֵי וְאִין נִרְחָא לְנֶשְׁכָּ"ל דִּהוּהוּ כֵּל זְכוּת שְׁבֻעָה
י אֵת וְקַמֵּן אֲשַׁכְחֵן בְּהִידֵי אֵי הוּא דְרִי בְּקִשְׁתָּא שְׁבֻעִיתָא דֵּלָא
דְרִי בִּידָהּ הוּא גִבְרָא חַד יוֹמָה אֵי מוֹקֵל לֵה רִי חִיִּיא צִדִּיָּה:
מַפְלִנָא

צִיָּא

עין משפט
נר מצוה

יֵאָבֵב אֶבְרָהָם מִכִּרְיָהוּ הָלֵךְ כֹּהֵן עֵשָׂו
 פֶּסֶחַ טוֹשָׁעִי חִמָּה סִי רִיחַ
 סַעֲפִיף כֹּהֵ:
 יֵאָבֵב גִּדְּמִי פִיִּיא מֵהֵלִי
 טוֹשָׁעַן וְנִטְשָׁן הָלֵךְ בִּסְמָגָה
 עֵשָׂו כֹּהֵ טוֹשָׁעִי חִמָּה סִי
 יֵאָבֵב אֶבְרָהָם מִכִּרְיָהוּ הָלֵךְ כֹּהֵן עֵשָׂו
 פֶּסֶחַ טוֹשָׁעִי חִמָּה סִי רִיחַ
 סַעֲפִיף כֹּהֵ:
 יֵאָבֵב גִּדְּמִי פִיִּיא מֵהֵלִי
 טוֹשָׁעַן וְנִטְשָׁן הָלֵךְ בִּסְמָגָה
 עֵשָׂו כֹּהֵ טוֹשָׁעִי חִמָּה סִי

דבינו גרשום

[illegible]

(א) גראה דצ"ל הוה ליה ללוקח
להביא ראיה ולהוציא מיד
מוכר: הכא דלוקח קאי
בנכסיה הוה ליה למוכר להביא
ראיה: (ב) צ"ל את לאו קא
מודית דהאי ארעא ידי האי
ואת לא זכינתה מינאי. הואיל
ולא זכינתה מינאי וכו' :

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות